

Devrik vezirlere itibar etmeyin BUNLARIN NERESİ YENİ?

BABACAN KRİZİ ATLATTI MI, PATLATTI MI?

Babacan'ın 2008 krizinin etkilerinin kısa sürede atlatılmasında rolü olduğunu söylüyorlar. Babacan bunu savunuyor. Türkiye'nin bu dönemde izlenen politikalarla 2010 ve 2011 yıllarındaki yüksek oranlı büyümeyle dünyaya örnek gösterildiğini söylüyor. Bu şekilde kendisinin kriz yönetimi "ehliyeti"ne dikkat çekiyor. Oysa Babacan'ın andığı dönem kamu inşaat harcamalarının pompalandığı, bugün kendisinin üstten de olsa eleştirdiği kamu-özel iş birliği projeleri, inşaatı dayalı büyüme ve saire ile kodlanan, esas olarak tıkanan birikim modelini palyatif yöntemlerle yuzdüren keşiflerin yapıldığı dönem. Babacan'ın "ben krizi iyi yönetmişim" dediği dönemde yapılan her şey, izleyen yıllara çok daha büyük ve çok daha patlayıcı sorunlar devretti.

HAFIZAMIZ ZAYIF DEDİYSEK, O KADAR DEĞİL!

Ali Babacan konuşuyor. Ahmet Davutoğlu konuşuyor. Hikâye anlatıyorlar. Birisi "2015'e kadar ekonomi iyi gidiyordu" diyor, öbürü "bana başbakanlık yaptırmadılar" diyor.

Bugünün pamuk ipliğine bağlı, dışa bağımlı ekonomik yapısının tuğlaları tek tek konulurken, yani Türkiye ekonomide bir uçurum ülkesi haline getirilirken yapılanlar iyi, bu yapılanların doğal ve mantıksal sonucu olan durum kötü! Öyle mi?

Suriye'den Libya'ya, AKP'nin girdiği tüm maceraların başlangıcı iyi, ama sonu kötü! Öyle mi?

Ali Babacan ekonomiyi kurtaracak, Ahmet Davutoğlu Türkiye'yi dış politikada girdiği bataktan çıkaracak. Ve biz buna inanacağız.

AKP'nin alternatifinin yine AKP olduğuna inanacağız. AKP'nin fabrika ayarlarının iyi, geldiği yerin kötü olduğuna inanacağız.

Yağma yok.

Halkı aptal yerine koyanların yeri AKP'nin yanındır. Burada bir alternatif görmüyoruz.

Boyun Eğme'nin bu sayısında unutmış olan varsa Babacan ve Davutoğlu'nun geçmişini hatırlatmak istedik.

ESNAFLIKTAN DEVŞİRME, BAKANLIK YAPARAK YETİŞEN 'KADRO ADAYI'

Babacan, bakan olduğunda 34 yaşındaydı. ODTÜ Endüstri Mühendisliği sonrası ABD'de bir işletme okulunda yüksek lisans yapmış, kısa bir iş deneyiminin ardından Ankara'ya dönmüş, 1994-2002 arasında babasının ev tekstili ticareti yapan şirketinde çalışmıştı. ABD'deki stajvari yatırım danışmanlığı sayılmazsa iş kariyeri esnaflıktan ibaretti. • Sf 2

'HOCANIN' DERİNLİĞİ

Ahmet Davutoğlu ve 'Stratejik Derinlik' kitabı bir Nasrettin Hoca fıkrasını andırıyor. Hama-set, ucuz hayalcilik ve cehaleti

'derinlik' olarak pazarlayan Davutoğlu, göle maya çalan hocadan farksız. Olan hem göle hem mayaya oluyor. • Sf 3

BABACAN: PARLAK DÖNEMİN KAHRAMANI DEĞİL YAĞMA YILLARININ SORUMLUSU

• Sf 2

OSMANLI'YI ÖZLÜYORLAR PALAVRASI

Osmanlı'nın yüzyıllarca hüküm sürdüğü coğrafyada yaşayan halkların o dönemi özlediğine ilişkin hikayeleri yıllarca dinledik. Kuzey Afrika'dan, Arabistan çöllerine Osmanlı'nın sadece bir işgalci güç olarak anıldığını, Osmanlı anılarına dayanarak bu coğrafyada yeniden hakimiyet kurma düşüncesinin sadece barbarca değil, aynı zamanda hastalık derecesinde hayalci zihinlerin ürünü olabileceğini görmek gerekir. • Sf 3

Babasının dükkanından çıkıp ekonominin başına geçmişti BABACAN EKONOMİYİ 'YİNE' KURTARIR MI?

Ali Babacan, AKP ekonomisinin bir çöküşün eşliğinde olduğu kaygılarına yanıt vererek yeniden yükseliyor.

Kendisinin ekonomi yönetiminin başında olduğu dönemde işlerin iyi gittiğini, şimdi ülke ekonomisinin bir uçurumun kenarında durduğunu savunarak iktidar yarışına giriyor.

Uzman, okumuş, batılı terbiyesi görmüş Ali, ekonomiye yeniden yön verecek ve büyük bir felaketten kurtulacağı: Böyle düşünmemiz isteniyor! Bu hikâye gerçeği yansıtmaktan çok uzak.

Birincisi, Ali Babacan ekonomi yönetiminin sorumlu olduğu dönemde deneyimi ve bilgisiyle göreve gelmiş bir uzman filan değildi. Babasının dükkanı dışında iş deneyimi yoktu, devlet yönetiminde hiç bulunmamıştı. Dolayısıyla "ekonominin kaptanı" görüntüsü AKP kurmaylarının işine gelen bir medya kampanyasından ibaretti. Türkiye ekonomisi büyük tekelirin ve emperyalist sermayenin reçeteleriyle yönetiliyordu.

İkincisi, Ali Babacan'ın "2015'e kadar işler iyiydi" tavrıyla işaret ettiği dönem tam olarak Kemal Derviş'le anılan IMF programının uygulandığı yıllarla başlamış, bu programın IMF'siz uygulanmasından başka bir şey olmayan politikalarla devam etmiştir. İşler iyi filan değildi, ülke sorun biriktiriyordu ama bu bir yana Babacan yine basitçe önüne konularını yapıyordu.

Üçüncüsü, Ali Babacan'ın "sorumluluğunu kabul ettiği" iyi dönem, bugün bir yıkıma doğru giden ekonominin mevcut durumunu da yaratan dönemdir. Özelleştirmeler, AB ile uyum adı altında ülkenin Avrupa sermayesinin çıkarlarına göre yönlendirilmesi, uluslararası entegrasyon adı altında ülkenin emperyalizme bağımlılığının pekiştirilmesi...

Babacan'ın "yeniden AKP'nin ilk mutlu günlerine dönüşü sağlayacağı" fikri işçi ve emekçi düşmanı, halk düşmanı bir fikirdir.

AKP'nin ilk mutlu günleri denilen günler, emekçilerin daha çok çalışarak mevcut durumlarını korudukları, sermayeninse semirdiği, ülke zenginliklerini ve alın terini yağmaladığı günlerdir. Üstelik bu günlerde yapılan her şey, izleyen yıkımı hazırlamaya yaramıştır.

Bu yüzden Babacan sadece o günlerin değil, o günlerin sonucu olan krizin de sorumluları arasındadır. Üstelik akıllı bir sorumlu değildir. Babasının dükkanından çıkıp ülkeyi "amcalarının" söylediği şekilde yönetmiş bir sermaye müdürüdür.

PARLAK DÖNEMİN KAHRAMANI DEĞİL YAĞMA YILLARININ SORUMLUSU

Ali Babacan, katıldığı programlardan birinde AKP'nin ekonomi politikalarına 2015 yılına kadar, yani aktif görevi bıraktığı tarihe kadar sahip çıktığını söylüyor. AKP'nin iktidar olduğu 2002 yılı Kasım ayında "Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı" olarak göreve başlayan Babacan, 2015 yılının 28 Ağustos'una kadar, arada Avrupa Birliği Başmüzakareciliği ve Dışişleri Bakanlığı da yapmakla birlikte ekonomi yönetiminde doğrudan sorumluluk üstlendi. 2009-2015 döneminde "Ekonomiden Sorumlu Başbakan Yardımcısı" olarak ekonominin bütününe ilişkin yetkisi daha fazlaydı. "Parlak" olarak nitelenen 2002-2007 dönemindeyse Abdülkadir Şener, Kemal Unakıtan gibi isimlerin de yer aldığı daha geniş bir ekibin bir parçası olarak çalıştı.

ÖNCE IMF'İN REÇETESİ, SONRA REÇETENİN AKP DAMGALI İKİZİ

Babacan, 2002-2007 dönemindeki "başarı"nın 2001 krizi sonrası Kemal Derviş yönetiminde uygulanmaya başlanan IMF Programı'nın eseri olduğu yönündeki değerlendirmelere katılıyor. Ancak AKP'nin iktidar öncesi programının IMF Programı ile örtüştüğünü de vurguluyor. IMF Programı'nın 2005 yılında bittiğini ve sonrasında

kendi programlarını uyguladıklarını övünerek söylüyor.

2002-2007 dönemi işler, uluslararası sermaye kuruluşlarının yakın gözetiminde teknokrasi tarafından yürütülürken deneyimli isimler de dahil AKP'li bakanlar dirençleri etkisizleştirmek, toplumsal meşruiyet sağlamak gibi siyasi manevralarla daha fazla meşgul oldu. Türkiye tarihinin en büyük dönüşümlerinden birinin siyasi sorumluluğunu taşıdıkları ama teknik incelikler konusunda "eğitim"den geçtiklerini söylemek mümkün. Hiç kuşkusuz bu sürecin en çok öğrenenlerinden, en çok alan açılan ismi de Ali Babacan oldu. İyi eğitimi, dil hakimiyeti ve mizacı da hem uluslararası sermaye hem de Türkiye sermayesi açısından bir yeni kadro olarak yetiştirilmeye uygundu.

Babacan olağanüstü dönem ve değişen yapı içinde bazı geleneklerin değişimini de temsil etti. Demirel, Özal gibi önce devlet kuruluşlarında pişip, yetişip siyasete atılan örneklerin aksine doğrudan bakanlık göreviyle yetiştirilmeye başladı. Babacan'ın, Merkez Bankası, Hazine gibi sorumluluğunu üstlendiği kurumlar hiç kuşkusuz daha önce hiç devlet deneyimi olmayan, ekonomiyle ilgili iş deneyimi neredeyse ailesinin ev tekstili

işinden, esnafıktan ibaret olan biri tarafından yönetilmemişti.

Her şey bir yana "yetiştirme gayreti" ve üstlendiği görevlerle Babacan, 2002-2007 ya da izleyen başka alt dönemlerdeki "başarılar"ın birinci derecede sorumluları arasındadır. 2002-2007 döneminde sermayeye sınırsız değer ve kaynak aktarımı anlamına gelen uygulamalara imza attı. Sınırsız piyasacı uygulamalar, bir bölümü henüz ölçülmemiş büyüklükteki özelleştirme ve serbestleştirmeler... Bu dönemin günahı bundan ibaret de değil: Aynı yıllar, geri dönüşsüz bir şekilde devletin çözülüşüne, kamucu uygulamaların tasfiye edilmesine sahne oldu. Tüm bunlar uluslararası sermayeye entegrasyon, Avrupa Birliği ve uluslararası finansal çerçeveye uyum başlıkları altında yapıldı.

Bugün Babacan da diğer düzen içi muhalif unsurlar ya da uluslararası sermaye çevreleri gibi Türkiye'nin temel sorununu hukukun etkin çalışmamasında, kurumsal kapasitenin zayıflatılmış olmasında görüyor. Oysa ki nasıl ekonomide sermayeye kontrolsüz değer aktarımının büyük faturası söz konusuysa kurumsal kapasitedeki çöküş de AB uyum süreci ve diğer uluslararası entegrasyon mekanizmalarıyla yakından ilişkili.

ESNAFLIKTAN DEVŞİRME, BAKANLIK YAPARAK YETİŞEN 'KADRO ADAYI'

Babacan, bakan olduğunda 34 yaşındaydı. ODTÜ Endüstri Mühendisliği sonrası ABD'de bir işletme okulunda yüksek lisans yapmış, kısa bir iş deneyiminin ardından Ankara'ya dönmüş, 1994-2002 arasında babasının ev tekstili ticareti yapan şirketinde çalışmıştı. ABD'deki stajvari yatırım danışmanlığı sayılmazsa iş kariyeri esnafıktan ibaretti. Sürekli öne çıkarılan okulları, bitirme dereceleri bir yana Babacan bakan olarak atandığında ne akademik açıdan ne de iş deneyimi olarak ekonomi yönetiminde sorumluluk üstlenebilecek bir vasfa sahip değildi. Ancak AKP'nin kadro, insan kaynağı yapısı göz önüne alındığında hem AKP kurmayları hem de AKP iktidarıyla yol almak zorunda olan sermaye çevreleri açısından iyi bir "kadro adayı" olarak görüldüğünü söylemek mümkün.

Tabii ki, önce Başbakan, ardından genel olarak

ekonomi yönetiminden açık ya da örtük sorumlu Başbakan Yardımcısı Abdullah Gül'ün özel olarak el verdiğini de hatırlatmak gerekir. Gül, Londra'nın finans çevrelerinden, İslami Kalkınma Bankası gibi kurumlara uluslararası sermaye tarafından tanınan, bilinen tek kurmaydı, himayesi ve desteği de bu anlamda, özellikle ilk dönem açısından önemliydi.

İyi bir üniversite eğitimi almış, ABD'de bulunmuş ama babasının dükkanı dışında bir iş deneyimi olmayan, devlette ya da özel sektörde "stratejik" denilebilecek görev deneyimi olmayan birisine sermaye sınıfının ve emperyalist merkezlerin Türkiye'nin ekonomi yönetiminde sorumluluğunu vermesi nasıl açıklanabilir? Oldukça basit aslında, diledikleri gibi şekillendirerek yön verecekleri bir "parlak çocuk" tam istenen aday bu işlerin!

2015 ÖNCESİNE YA DA 2002-2007 DÖNEMİNE DÖNÜŞ MÜMKÜN MÜ?

DEVA Partisi'nin programında da Babacan'ın sözlerinde de AKP'nin uzaklaştığı iddia edilen "neoliberal politika seti"ne dönüş vurgulanıyor. Bu "politika seti"nde Merkez Bankası özerkliği, serbest sermaye hareketleri, serbest döviz kuru gibi unsurlar yer alıyor.

2000'lerin dünyasının sermayeye sağladığı geniş hareket alanı 2008 krizi sonrasında daraldı. Su alan küreselleşmeyle birlikte Merkez Bankası bağımsızlığı, sermaye hareketlerinin serbestliği gibi kavram ve politikalar da hayli su aldı. Emperyalist ülkeler arasında artan rekabet, sermaye birikim süreçlerinde yaşanan sıkıntılar bir dizi tikanıklığa yol açtı.

Türkiye kapitalizminin yaşadığı sıkışma, siyasi iktidarın kapasitesizliğinden ziyade, uluslararası sermayeyle uyumlu bir çıkış planının ufukta belirmemesinden kaynaklanıyor.

Babacan'ın parti programıyla 11. Kalkınma Planı ve devamındaki belgeler arasında müthiş bir uyum var. Nitekim bu durum diğer düzen partileri için de büyük ölçüde geçerli. Babacan'ın ekonomi yönetiminden geliyor olması, uluslararası sermaye için bazı tatlandırıcıları da programa yerleştirmesini sağlamış. Bireysel Emeklilik Sistemi'nin piyasaya açılması, kamu hissesi olan kuruluşların halka arzı, Babacan'ın sermayeye sunduğu güzellikler arasında.

'HOCANIN' DERİNLİĞİ

Ahmet Davutoğlu ve 'Stratejik Derinlik' kitabı bir Nasrettin Hoca fıkrasını andırıyor. Hamaset, ucuz hayalcilik ve cehaleti 'derinlik' olarak pazarlayan Davutoğlu, göle maya çalan hocadan farksız. Olan hem göle hem mayaya oluyor.

Davutoğlu'na "hoca" sıfatı kazandıran akademisyenliği ve Stratejik Derinlik kitabıdır. AKP'nin bugün üniversitelere serpiştirdiği kadroların en fazla becerdiği laf cambazlığının alelade bir ürünüdür. Strateji ve derinlik gibi iki kelimeyi yan yana getirince özgün bir eser yarattığı zannedilecek akılsız sığlıkta kitap büyük ilgi gördü. Türkiye "düzen kurucu" olacaktı, komşularla "sıfır problem ilişkisini maksimum çıkara" dönüştürecekti, "merkez ülke" konumu kazanacaktı...

2001 tarihli kitap, Sovyetler Birliği'nin çözüldüğünden iştahı kabaran kifayetsiz muhterislerin ruh halini yansıtıyordu. İlerleyen yıllarda emperyalizmin yönetme krizi kitabın popülerleşmesine zemin sağladı. Fakat fırsatçılığın emperyalist hiyerarşide basamak çıkmaya yetmediği, kitap yazarının Dışişleri Bakanı olduğu dönemde uygulamalı olarak görüldü.

Stratejik Derinliğin özü, Türkiye sermayesinin bölgesel nüfuzunu artırma çabalarına bir imaj kazandırmaktan ibaretti.

DAVUTOĞLU'NUN HAYALİ YENİ OSMANLI PERFORMANSI

Davutoğlu yeni Osmanlıcığın televizyon dizilerine sıkışacağını tahmin edemezdi. Tahmin etseydi Dışişleri Bakanı olmak yerine dizi sektörüne girerdi.

Cumhuriyet Devrimi'ne yönelik liberal-muhafazakâr saldırının bir cephesi Davutoğlu'yla

geliştirilen Yeni Osmanlıcılık açılımıydı. Bu fikre göre Türkiye Cumhuriyeti coğrafi olarak bir yarımada sığıp kalmıştı; oysa Osmanlı'nın geçmişte hüküm sürdüğü Balkanlar, Kafkaslar, Ortadoğu ve hatta Kuzey Afrika'ya uzanabilirdi... Bu açılımın kaynağında ABD'nin İslamcı kuklası Fethullah Gülen vardı aslında ancak onun ipinin çekilmesinden çok önce, Osmanlı'nın birer mezarlık kalıntısı olduğu bu bölgelerde çetelerden savaş ağaları yaratıp arkalarına sefil paralı asker sürüleri yığarak hamilik yapılamayacağını Davutoğlu ispat etti.

Bugün Davutoğlu'nun hayalleri, bu paralı askerleri motive etmek üzere çekilen üçüncü sınıf Osmanlı dizilerinde yaşama devam ediyor.

DAVUTOĞLU'NUN GERÇEK YENİ OSMANLI PERFORMANSI

Televizyon dizilerini, koca koca adamların kılıç kalkan oynamasını bir yana bırakıp, "Yeni Osmanlı" hayallerine somutluk kazandırmak için neler yapıldığını bir hatırlatmak gerekiyor.

Davutoğlu'nun "derin" siyasal pratiğinden birkaç satırbaşı:

- Filistin'de İHH destekli İslamcıların örgütlediği Mavi Marmara gemisiyle bir katliama yol açtı; ardından İsrail'le konuyu "parayla" kapattı.

Mavi Marmara denildiğinde bugün akla ilk gelen Erdoğan'ın tutarsızlıkları oluyor. 2016 yılında, yani Gazze'ye yardım seferinden 2 yıl sonra "Giderken bana mı sorunuz?" diyen Erdoğan, sadece Filis-

tin meselesindeki gerçek konumunu deşifre etmiş olmuyor. Bu soru dönemin dışişleri Bakanı Davutoğlu'ndan, İHH'ya tüm bir Osmanlı "sevda" İslamcı güruhun içinde rezil bir fırsatçılıkla hareket ettikleri bir hayal dünyasında yaşadığını da gösteriyor.

- Hakan Fidan'ın "Gerekirse Suriye'ye dört adam gönderirim, Türkiye'ye 8 füze attırıp savaş gerekçesi üretirim" dediği toplantının başkanlığını yaptı; ardından Reyhanlı'da bombalar patladı. "AKP'nin iflas etmiş dış politikası" üzerine konuşmayı herkes çok seviyor. Unutulansa iflas etmiş olduğu söylenen, daha açık konuşursak Suriye halkının direncine çarpıp

paramparça olan dış politikanın kaynağında Davutoğlu var.

- Kullanabileceğini düşündüğü IŞİD'i "öfkeli gençler" olarak tanımladı; bu "öfkeli gençlerin" Ankara'da 10 Aralık Gar katliamını yapmasına, Suriye'de ve Irak'ta binlerce insanı vahşice öldürmesine sebep oldu.

Bölgedeki diğer gerici iktidarlara rekabette, insan canı üzerine oynanan alçakça oyunlarda, emperyalist güçlerle onursuz pazarlıkta Davutoğlu'nun performansı AKP dış politikasında bir ölçüt olmayı sürdürüyor. Bugün bu coğrafyalarda Davutoğlu'nun ektiği tohumlar "Osmanlıcılık adı altında Türkiye yayılmacılığına" tepki olarak filizleniyor.

OSMANLI'YI ÖZLÜYORLAR PALAVRASI

Yeni Osmanlıcılık'ın yayılmacı, militarist, şoven ve saldırgan özünü gizlemek için başvurulan bir hikâye bu: Osmanlı'nın eskiden hüküm sürdüğü bölgelerde halklar onu özleyiyor! Böyle söylüyorlar. Bir kısmı kendi bağımsızlık mücadelesini vererek Osmanlı İmparatorluğu'ndan kopmuş, bir kısmı imparatorluğun çöküş döneminde sultana sırt çevirerek yoluna gitmiş halkların bugün Osmanlı'yı özlediği büyük ve tehlikeli bir yalan oysa.

Özellikle Müslüman Arap coğrafyasında Osmanlı İslam'ın merkezi, Türklere İslam'ın bayraktarlığını yapmış bir millet olarak filan anılmıyor. 1914'te Almanya'nın ortağı olmayı cihat diye yutturmaya kalkan Osmanlı hilafet ettiği coğrafyada olumlu bir yanıt almamıştı. İlerleyen yıllarda da gelişen Arap milliyetçiliği emperyalizmle hesaplaşmaya girdiği her momentte kapitalist Türkiye'yi dost bir güç olarak hiç görmedi.

Yeni Osmanlıcılık hikayelerinin güncel gerçeklerini bir "haber potpurisiyle" sunalım:

'OSMANLI MEDENİYETİ' BÖYLE CANLANDIRILYOR!

Türkiye'den 'Kimse Yok Mu?' Derneği, Deniz Feneri Derneği ve İHH Vakfı'nın Sudan'da insani yardım ve Osmanlı eserlerinin restorasyonu adı altında Müslüman Kardeşler örgütüne para aktırdığı bildiriliyor. Ülkede Nisan 2019'da devrilen Müslüman Kardeşlerin temsilcisi Şeriatçı El Beşir rejimi yıllarca bu desteklerle ayakta kaldı. (The Portal Center, 13 Şubat 2020)

OSMANLI'NIN DEREBEYLERİ(!) Şeriatçı terör örgütü Müs-

luman Kardeşler'i temsil eden Yemen'de İslah Partisi, Tunus'ta El Nahda Partisi, bu ülkelerde Türkiye'nin ajanları olarak görüyor. Yemen'in Türkiye ateşesi Osmanlı'yı övüp, Türkiye'nin Kızıl Deniz'deki askeri nüfuzunun sözcülüğünü yaptığı için ülkesinde büyük tepki gördü. Tunus'ta El Nahda'nın başkanı Gannuşi, Erdoğan'a ülkeyi pazarladığı için "vatan haini" ilan edildi.

BİR OSMANLI TORUNU(!):

Suriye'de Türkiye'nin kurduğu "Milli Ordu" isimli örgütün lideri Ahmed Karmo El Şibabi, dedelerinin, annelerinin ruhlarının Osmanlı Halifeliğine ait olduğunu ilan ederken şunları söylüyor: "Ruhumuzun kurtuluşu Osmanlı Halifesindedir [Erdoğan]. Libya'ya asker gönderdik ve herhangi bir yerde cihada gitmeye hazırız, durmayacağız." (El Nur, 21 Ocak 2020)

Kendi halkına düşman olan, kendi halkıyla savaşan ve kendi halkının ordusu tarafından perişan edilen hainlerin Osmanlı sevgisi hiç de iyiye işaret sayılmıyor.

OSMANLI TOPRAKLARI KUCAK AÇIYOR(!):

Arap halklarının Türkiye'deki hilafet özentilerine esaslı yanıtını Suriyeli komünistler şöyle vermiş: "Osmanlı Sultanı Amerikan emperyalizminin müstesna bir ajanı olarak Suriye topraklarını işgal ettikçe ABD'nin Fırat'ın doğusunda petrol kuyuları üzerindeki egemenliği artıyor. Türkiye uluslararası terörizmle mücadele, özgürlük, insan hakları, demokrasi adına sadece Suriye'de Libya'da, Yemen'de değil, tüm bölgede hiç utanmadan hak iddia ediyor." (Suriye Birleşik Komünist Partisi, El Nur, 19 Mayıs 2020)

SAMANALTI / Saif Munzur

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ

ERDOĞAN'IN FİNANS MERKEZİ HAYALİ İŞÇİ CİNAYETİYLE SONUÇLANDI

Patronların Ensesindeyiz İnşaat İşçileri Dayanışma Ağı, İstanbul Ümraniye'de bulunan Finans merkezi şantiyesinde Yapı&Yapı İnşaat firması işçilerinin kaldığı yatakhane yangın çıkması üzerine açıklama yaptı:

'O kâğıt gibi büzüşen konteynırlara iyi bakın! Dün gece işçilerden biri oradan çıkamadı. Şu müteahhitlerin bir tanesi bunların içinde bir gece değil iki saat zaman geçirebilir mi acaba?'

PATRONLARIN KÂR HIRSI İŞÇİLERİ ÖLDÜRMEYE DEVAM EDİYOR

23 Mayıs gecesi saat 02:30 civarında İstanbul Ümraniye'de bulunan Finans merkezi şantiyesinde, Yapı&Yapı İnşaat firması işçilerinin kaldığı yatakhane yangın çıktı. 6 arkadaşımız ağır yaralandı. Adıyamanlı iki çocuk babası Hüseyin Yurtsever ise yaşamını yitirdi. Başta ailesi olmak üzere tüm inşaat işçilerinin başı sağ olsun.

Korona virüs salgını nedeniyle sokağa çıkma yasağı olmasına rağmen şantiyede çalışmalar devam ettirilmektedir. Patronların kâr hırsı ne salgın ne de başka bir tehlikeyi umursamadan işçileri çalışmaya zorlamaktadır. Ramazan Bayramı nedeniyle birçok işçi evlerine gitmiş yangın daha büyük bir faciaya dönüş-

memiştir.

Finans merkezi şantiyesinde, korona virüs salgını sebebiyle alınması gereken önlemlerin birçok inşaat firması tarafından alınmamasına rağmen, bizlere önlemler alınmışçasına, hastalanmamız durumunda sorumlusu biz olacağımız gibi kâğıtlar imzalatılmaya çalışılmakta, imzalamayan arkadaşlarımız ise işsizlikle tehdit edilmektedir.

AKP, tıpkı diğer şantiyelerde olduğu gibi, halka hayal satmakta, dünyanın "en büyük" havalimanı, finans merkezi, köprü gibi patronları daha da semirten projeleri birer başarı gibi sunmakta iken inşaat emekçilerine ölümü reva görmekte, patronların değil aylarca yatmayı, 1 saat kalamayacakları barınakları işçilere lütfümüz gibi sunmakta, kendileri asla yemeyecekleri yemeklerle, ekmek arası ıspanakla saatlerce mesaiye bırakmakta ve bu durumu bizlere "normal"miş gibi dayatmaktadır.

İş kazalarına, iş cinayetlerine, hak gasplarına, emekçilere sunulan çalışma şartlarına ve alınmayan işçi güvenliği ve sağlığı önlemlerine sessiz kalmayacağız. Tüm emekçi kardeşlerimize sesleniyoruz, yalnız değilsiniz. Yaşadıklarımızı içinize atmayın, yok saymayın, yalnızım demeyin Patronların Ensesindeyiz'e ihbar edin. Örgütlenelim, hesap soralım.

PE İnşaat İşçileri Dayanışma Ağı

"Hayata taşla, çimentoyla, tuğlayla şekil veren; yaşamın her alanını emeğiyle var eden bir inşaat işçisi yine bir patronun kâr hırsı yüzünden toprak altına bırakıldı. Bu güvencesiz, geleceksiz düzenin hesabı mutlak sorulacaktır. Hayatını kaybeden işçi kardeşimizin ailesine ve arkadaşlarına başsağlığı diliyoruz. Tüm işçi kardeşlerimizi dayanışma ve mücadeleye davet ediyoruz. Unutulmasın her sabahın bir sahibi vardır."

Ankara Yargıtay Şantiyesi İşyeri Komitesi

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ

SÖMÜRÜYE, BASKIYA VE POLİS ŞİDDETİNE KARŞI MOTOKURYE EMEKÇİLERİ DAYANIŞMAYA!

Motokurye emekçileri tüm Türkiye'de salgın koşullarında çalışmaya devam etmektedir. İstanbul motokurye emekçileri için bir emek cehennemine dönmüş durumdadır. Yıllardır güvencesiz ve sigortasız çalışma koşullarında mücadele eden kurye emekçileri şimdi de Covid-19 koşullarında çalışmak durumunda bırakılmaktadır.

11 Mart'tan bu yana uygulanan sokağa çıkma yasakları kurye emekçisinin çilesini daha da artırmıştır. Covid-19 salgını koşullarında karşılaştığımız uygulamalar bunun temel sebebidir.

Moto kurye çalışanları diyor ki: Hepimiz aynı riskle çalışmıyoruz mu?

Her gün birimizden bir kaza haberi alıyoruz.

Bu kazaları yaralanmayla atlatmaları şanslı sayıyoruz.

Yiyecek, içecek ve kargo gibi ihtiyaçları en kısa sürede taşımamız isteniyor. Trafikte hayatımızı tehlikeye atmak pahasına çalışıyoruz! Zamanında

ulaşamıyor olmanın bedelini de patronlar bize ödetiyorlar!

12-14 saat süren mesailerde gözümüzden akan uykuyla servise yollarken canımızı hiçe sayıyorlar hiç insafları yok!

Buna bir de Corona günlerinde polis şiddeti eklendi.

Bütün bu zorlu çalışma koşulları yetmiyormuş gibi motor kurye emekçisi bir de polis şiddeti ile baş etmeye çalışmaktadır. Polis biz emekçileri motorlarımızı kilitlemekle tehdit etmektedir.

Yetmiyor!

Polis, bunun yanında, kurye emekçilerine şiddet uygulamaktadır!

Artık yeter!

Moto kurye emekçileri diyor ki: Yaşamak için çalışmaya ihtiyacımız var ama çalışırken hayatta kalabilmek için de dayanışmaya!

İnsanca çalışma koşulları için yan yana gelelim!

Sömürüye, baskıya ve polis şiddetine karşı motokurye emekçileri dayanışmaya!

SOKAĞA ÇIKMA YASAĞINDA LİMAK ŞANTİYESİNDE İŞÇİ CİNAYETİ

Ankara Beypazarı Gürsöğüt 1. baraj şantiyesinde göçük meydana geldi. Makine operatörü göçük altında kalarak yaşamını yitirdi.

Limak işçileri bayramda eve gönderilmediklerini, sürekli baskı ve azarlama maruz kaldıklarını, gece gündüz bir dakika durmadan çalıştırıldıklarını belirtti. İşçiler yaşanan işçi cinayetinin baş sorumlusunun Limak patronu olduğunu söylerken kendilerine sürekli baskı yapan Limak şantiye şefi, proje müdürü ve İSG uzmanının da bu ölümden sorumlu olduğunu belirtti.

Patronların Ensesindeyiz Ankara İnşaat İşçileri Dayanışma Ağı Limak Şantiyesi'nde yaşanan iş cinayeti üzerine bir açıklama yayınladı.

Ankara Yargıtay Şantiyesi İşyeri Komitesi de yaptığı açıklamayla Gürsöğüt-1 Barajı şantiyesinde çalışırken yaşamını yitiren inşaat işçisi arkadaşları için tepkileri gösterdiler.

ÖLÜMÜ DEĞİL, İNSANCA YAŞAMI HAKEDİYORUZ!

Bugün Limak'a bağlı, Ankara Beypazarı Gürsöğüt 1 Barajı şantiyesinde göçük meydana geldi. Patronların kâr hırsı, ihmal ve baskı, bir işçi arkadaşımızın daha göz göre göre ölümüne sebep oldu. Şimdi birileri çıkıp utanmadan bu cinayete iş kazası diyecek, firma yetkilileri, arkadaşımızın ailesine en "üzgün" ve "içten" dileklerini iletecek, her türlü desteğe hazır olduklarını ifade edecekler. Haftanın 7 günü izinsiz, sürekli baskı ve zorlamalarla, sokağa çıkma yasağına rağmen dur durak bilmeden çalıştırılan arkadaşımızın ölümü kaza değil, cinayettir. Ailesine ikiyüzlü bir şekilde yanan şirket yetkilileri ise bu cinayetin sorumlularıdır.

Ne salgın döneminde ne herhangi başka bir zamanda hayatımızı hiçe sayarak, sadece ve sadece çalıştırıldığımız, yaşamak zorunda olduğumuz için ölüme

terk edildiğimiz bu düzen bizim değil, katillerimizin düzeni. Gırtlığımız kadar borca batırıldığımız, faturalarımızı ödeyemediğimiz için soğukta, karanlıkta kaldığımız, ölüm pahasına başkalarını zengin ettiğimiz bu düzen bizim değil, patronların düzeni.

Biz ne ölümü, ne sömürülmeyi, ne de sefalet içinde yaşamayı hak ediyoruz. Bugün bir kardeşimizi daha kaybettik, daha fazlasını bu kokuşmuş düzene, onun elleri kirliliğine kurban vermeyeceğiz. Tüm inşaat işçisi arkadaşlarımızı bu alçaklığa karşı bir araya gelmeye, birlikte mücadele etmeye ve dayanışmaya çağırıyoruz. Bugün kaybettiğimiz İrfan arkadaşımızın ailesine sabır diliyoruz, hepimizin başı sağ olsun.

Patronların Ensesindeyiz Ankara İnşaat İşçileri Dayanışma Ağı

MAĞAZA EMEKÇİLERİ ANLATIYOR: TEDBİRLER ALINMADAN ÇALIŞMAYA BAŞLADIK

Özlenir Beyoğlu Mağazası Emekçileri: "Normalleşmeden Kasıtları Buymuş"

Normalleşme çağrılılarıyla birlikte birçok iş yeri gibi "normale" dönen Özlenir Beyoğlu Mağazası salgın sürecindeki hak gaspları, toplu işten çıkarmalar ve bir türlü ödenmeyen tazminatlarla gündeme gelmişti.

11 Mayıs günü kapılarını açan mağaza ilk olarak 02 kodu ile işten çıkarılan ve hiçbir hakkı ödenmeyen depo çalışanlarını, ardından da Kısa Çalışma Ödeneği alan personeli geri çağırdı. Mesailer 12.00-18.00 olarak belirlenmiş olmasına rağmen daha ilk günden çalışanların temizlik bahanesiyle saat 10.00'da mağazada olmaları istendi. Ayrıca girişlerin takibi için günlük olarak tutulan imza çizelgesi o gün imzalatılmadı. İş saati keyfi bir biçimde iki saat uzatılırken yemek molaları 15 dakikaya indirildi.

Mağazanın açılmasıyla birlikte çalışanlara birer adet siperlik dağıtan şirket yönetimi, maske ve eldiven gibi hayati malzemelerin çalışanlar tarafından temin edilmesi gerektiğini söyledi. Dahası, pandemi koşullarında binanın

hijyeninin profesyonel ekiplerce sağlanması gerekiyorken bu iş hiçbir şekilde görev tanımında olmamasına rağmen satış danışmanlarına yaptırıldı. Yakın zamanda iş yerlerinde bir komite kuran Özlenir emekçileri salgının henüz devam ettiği günlerde yönetimin bu şekilde baştan savma önlemler almasının tüm çalışanların ve de müşterilerin sağlığı açısından son derece riskli olduğunu altını çiziyor.

Madame Coco Çalışanları İşyeri Komitesi: Mağazalar Açıldıktan Sonra Haklarımızı Birlikte Savunalım
Madame Coco mağazalarının bir kısmı normalleşme adımlarının atıldığı 11 Mayıs tarihi itibarıyla açıldı. Geriye kalan kısmı ise hâlâ açılmıyormuş değil ancak bayramdan sonra tüm mağazaların açılacağı söyleniyor. Açılan mağazalarda az kişiyle çok fazla iş yapmak zorunda kalıyoruz. Mağazaların hepsi açıldıktan sonra da bizi başka yükler ve tedbirsizlikler bekliyor olacak, bu şimdiden görülmüyor.

Madame Coco Çalışanları İşyeri Komitesi